

(1923 -)

ŞEVKET AKIN

Batmanlı Şevket Akın büyüğümüz, görmek için yanıp tutuştuğu Bediüzzaman hazretlerini 1952 yılında Isparta'da ziyaret ediyor. Aynı yıl içinde ikinci defa İstanbul'da tekrar görmek nasip oluyor. 1979'dan itibaren iki sene Batman Belediye Başkanlığı da yapan Şevket ağabeyimiz halen Batman'da ikamet ediyor. Kamera çekimlerini yapıp, yazan Misbah Eratilla kardeşimize yardımları için teşekkür ediyorum.

Şevket Akın Anlatıyor:

Batman'ın, Tilmiz köyünde 1923 senesinde doğmuşum. Batman köy iken adı İluh idi, 1937 yılında bucak oldu. Batman'da manifatura dükkânım vardı. Bu gün yaklaşık 92 yaşındayım. Geçmişe dair birçok hatırayı unuttum. Ama Bediüzzaman hazretlerine yaptığım ziyaretlerin her anını bu gün gibi hala hatırlıyorum.

BEDİÜZZAMAN BANA KORKMA! KORKMA DEDİ

Bir gece korkunç bir rüya gördüm, bir canavar bana doğru saldırıyordu, çok korktum. Orada Bediüzzaman'ı gördüm, bana dua etti, evine dön dedi, uyandım. Korku hala buz gibi içimi titretiyordu. Sabah hemen bölgemizin meşhur hocalarından Mele Hasan adındaki zatın yanına gittim rüyamı anlattım. O zat rüyamın çok mübarek olduğunu, hemen bir kurban kesmemi ve ardından da Bediüzzaman'ı ziyarete gitmemi söyledi. Kurbanı kestim ve Bediüzzaman Said Nursi'nin ziyaretine gitmeye karar verdim.

1952 yılının Mayıs ayı ortalarında Bediüzzaman'ı görmek için yola çıktım. Adresini aldım ve bir gün sonra otobüsle Isparta'ya gittim. Isparta'da Bediüzzaman'ın evininin olduğu sokağa geldiğimde sokakta başka ziyaretçiler ve polisler vardı, ziyaret edemedim. O geceyi bir otelde geçirdim. Ertesi gün Bediüzzaman'ın evininin olduğu sokağa geri döndüm. Köşeye çekilerek Bediüzzaman'ın kapısına odaklandım. Üzgündüm, Bediüzzaman'ı görmeden buralardan gideceğim diye gözlerimden yaşlar akıyordu. Birden Bediüzzaman'ın kapısından bir genç çıktı, "Batmanlı Şevket gelsin" dedi ve beni Bediüzzaman'ın odasına kadar götürdü.

Bediüzzaman'ın odasından içeriye adımımı attığımda yıllarca suya hasret kalmış biri gibi koşarak ellerini doyasıya öpmeye başladım. O da bir baba sıcaklığıyla elini başımda gezdirerek: "Korkma! Korkma!" diyordu. Ben ise sevinç gözyaşlarını döküyordum. Sonra bana: "Zahmet edip gelmişsin, ben hastayım bana dua et, senin rüyan hayırdır, korkma" dedi.

Bu ziyaretimin üzerinden iki ay kadar bir zaman geçmişti. Bir gazetede Bediüzzaman'ın İstanbul'da mahkemesinin olduğunu okudum (1952 Gençlik Rehberi Mahkemesi. Ö.Özcan) içimdeki hasret bir daha depreşti ve Bediüzzaman'ı bir daha görmek için trene binerek İstanbul'a gittim. Mahkemenin olduğu binanın önüne geldiğimde binlerce insan ve polis vardı. Mahkeme salonunda zor da olsa bir yer buldum. O kadar kalabalıktı ki konuşulanları duyamıyordum. Ama mahkeme bitiminde Bediüzzaman'ın bu davadan beraat ettiğini duydum, o kadar.